

Wiadomości przedszkolne

Październik 2014

DRZEMKA. 3-letni Bartek bawił się ze starszą siostrą w pokoju, w którym tata leżał na kanapie. Nagle tata mówi:

- A teraz dzieci dajcie mi chwilę spokoju, chciałbym uciąć sobie drzemkę!

Marcinek pobiegł do kuchni i po chwili przyniósł tacie ... nożyczki.

NA TACĘ. Czteroletni Kuba wrzuca w kościelne do koszyczka pieniądze na ofiarę, słyszy formułkę wypowiadaną przez kościelnego i po chwili dość donośnym głosem oznajmia:

- Ciągłe tylko „zapłać” i „zapłać”, a ja nie mam więcej!

WIOSNA. Pani w przedszkolu omawia temat wiosny. Zadaje dzieciom pytanie:

- Jakie są oznaki wiosny?

Na to Kuba odpowiada bez zastanowienia:

- Kaloryfery przestają grać!!!

CHATA. Mateusz rysuje dom wg. instrukcji p. Joli

- Narysuj dom.

- Już rysuję.

- Narysuj dach.

- Mmm...

- Narysuj okna.

- Czy plastikowe mogą być?

- Pokoloruj ściany domu

- A w środku też? – docieka dziecko.

TOPIELEC. Mama mówi do Maciusia lat 4:

- Zjedz chlebek z serkiem topionym.

Maciuś na to:

- a gdzie on się utopił?

W OCZEKIWANIU NA WRÓŻKĘ.

Pięcioletnia Gosia mówi do mamy:

- Mamo, wiesz co?

- Tak?

- Nie mogę się doczekać, kiedy wypadną mi zęby

- O?!

- No ... bo wiesz... wtedy Zębowa Wróżka przyniesie mi forse!!!

PASAŻER. 5-letni Bartek wraca ze szkoły. Podjeżdża samochód. Kierowca opuszcza szybę i mówi:

- Wsiadaj do środka, dam Ci 10 zł i lizaka.

Kuba nie reaguje i przyspiesza kroku. Samochód powoli toczy się za nim. Znowu się zatrzymuje:

- No wsiadaj, dam Ci 20 zł, lizaka i chipsy.

Kuba ponownie kręci głową i przyspiesza kroku. Samochód powoli jedzie za nim:

- No nie bądź taki! Moja ostatnia oferta: 50 zł, chipsy i cola.

- Oj, nie tato. Kupiłeś Matiza, to naucz się z tym żyć.

NEOLOGIZMY PRZEDSZKOLAKÓW:

☞ Mikrolówka – mikrofalówka

☞ Pomańczarowy – pomarańczowy

☞ Umarniesz – umrzesz

☞ Kebuc – ketchup

☞ Szykajka – Pani, która szyje ubrania

☞ Dratewka, szyjec – Pan, który szyje buty

☞ Owie paczko – pawie oczko

☞ Kremowias – sklep, w którym sprzedajemy kremy.

☞ Kremowiarka – kosmetyczka

☞ Odruszamy – wyruszamy

☞ Szczykawica - pielęgniarka dająca zastrzyki

ROZWIJANIE

SAMODZIELNOŚCI DZIECKA

Przebieg procesu adaptacji do przedszkola ma charakter indywidualny i zależy od wielu czynników. Jednym z ważniejszych jest opanowanie przez dziecko podstawowych umiejętności samoobsługowych (jedzenia, ubierania się, korzystania z urządzeń sanitarnych). Poziom ich opanowania ma znaczny wpływ na poczucie bezpieczeństwa i niezależności malucha, co jest szczególnie ważne w pierwszych dniach pobytu w przedszkolu. Zdobywając nowe doświadczenia i umiejętności w bezpiecznych domowych warunkach, dziecko na pewno lepiej poradzi sobie z napięciem emocjonalnym towarzyszącym roztaniu z najbliższymi.

► **Naukę samodzielności radzenia sobie w różnych sytuacjach życiowych trzeba rozpocząć jak najwcześniej.** Dziecko, usamodzielniając się, zdobywa cenną umiejętność niezależnego myślenia, buduje poczucie własnej wartości, staje się odważne, zaradne życiowo, dociekliwe i ciekawe świata. Lepiej funkcjonuje w kontaktach z rówieśnikami.

► **Wspieraj dziecko w naturalnym dążeniu do samodzielności.** Chwal je za każdy, nawet najmniejszy sukces, jaki osiągnie w tej dziedzinie. Zauważaj i akceptuj próby spożywania posiłków,

mycia rąk, ubierania, czy załatwiania potrzeb fizjologicznych, podejmowane przez malucha bez twojej pomocy.

► **W miarę możliwości jak najwcześniej odzwyczajaj dziecko od ssania smoczka i karmienia przez butelkę.** Przyzwyczajaj je do urozmaiconych potraw i nierozdrobnionych pokarmów. Włączaj pociechę w codzienne czynności domowe, np. wspólnie zróbcie listę zakupów potrzebnych do przygotowania wybranej potrawy, zaproponuj dziecku udział w nakrywaniu stołu i przygotowywaniu posiłku, który będą spożywać wszyscy członkowie rodziny.

► **Okazuj radość z każdego sukcesu, jaki dziecko osiąga** podczas załatwiania potrzeb fizjologicznych i dbania o higienę osobistą. Zwracaj uwagę, jakie ma to znaczenie dla niego i dla ciebie, nazywaj to, co udało mu się zrobić samodzielnie: *Jestem dumna, że potrafiisz... Cieszę się, że udało ci się... Wierzę, że poradzisz sobie z tym w przedszkolu.*

► **Zachęcaj dziecko do pomocy w utrzymaniu porządku,** włącz w proces planowania sposobu spędzania wolnego czasu przez członków rodziny. Ustal z pociechą jej obowiązki domowe dostosowane do możliwości przedszkolaka (np. zasady dbania o zabawki).

► **Doceniaj dziecięce zmagania i trud.** Nie wyręczaj dziecka. Dyskretnie obserwuj, jak radzi sobie z różnymi czynnościami, pomagaj tylko wtedy, gdy zachodzi taka potrzeba.

Ciąg dalszy na str. 2

ROZWIJANIE SAMODZIELNOŚCI DZIECKA

Ciąg dalszy ze str. 1

► **Pozwalaj dziecku popełniać błędy, uwierz w jego możliwości.** Zachęcaj malucha do podejmowania decyzji i rozwiązywania problemów adekwatnych do jego możliwości. Nie śpiesz się z dawaniem odpowiedzi i gotowych rozwiązań, kiedy pociecha rozwiązuje jakiś problem.

► **Wspieraj dziecko w sytuacji porażek i ucz aktywnego radzenia sobie z nimi.** Powiedz, że jesteś dumny z jego pracy i wysiłku, namawiaj do podejmowania kolejnych prób. Doceniaj inicjatywę, a nie efekty działań: *Widzę, że wiele trudu włożyłeś w założenie kurtki. Cieszę się, że udało ci się to zrobić. Nad zapinaniem suwaka trzeba będzie jeszcze popracować.*

► **Daj dziecku czas, okazuj cierpliwość, nie irytuj się,** gdy zмага się z jakąś czynnością. Osiąganiu samodzielności może towarzyszyć nieporządek (np. podczas jedzenia, mycia się), ale to nie oznacza, że trzeba malucha wyręczać i pozbawiać satysfakcji, że poradził sobie sam.

► **Współpracuj z nauczycielami, konsultuj z nimi postępy dziecka.** Maluch stymulowany przez rówieśników może być w przedszkolu bardziej samodzielny niż w domu. Warto wykorzystać te doświadczenia i przenosić nowe umiejętności na sytuacje domowe.

OSWOIĆ LĘK, czyli rozmowy o śmierci

Dorota Kmiecik

Ten tytuł zaintrygował mnie podczas przeglądania czasopisma „Bliżej Przedszkola” (10/2014). Autorka artykułu - Agnieszka Woda - próbuje odpowiedzieć w nim na następujące pytania i problemy:

1. Rozumienie śmierci przez dzieci;
2. Pytania, które najczęściej stawiają sobie dorośli, gdy dzieci muszą się zmierzyć ze zjawiskiem śmierci;
3. Jak pomóc najmłodszym/dziecku w żałobie?
Śmierć jest tematem trudnym, nieprzyjemnym,

rzadko podejmowanym przez dorosłych. Kiedy dziecko zadaje pytanie o śmierć często nie wiemy jak na nie odpowiedzieć, by nie skrzywdzić malca, nie przestraszyć go. Pomocna może okazać się wiedza na temat jak młodsze dzieci rozumieją śmierć.

Po **pierwsze** dziecko w wieku przedszkolnym pojmuje śmierć, jako zjawisko odwracalne, tymczasowe. Po **drugie**, śmierć „jest czymś nienaturalnym, co oznacza, że nie dzieje się bez przyczyny, ale za czyjąś sprawą np. w wyniku strzelaniny czy wypadku - tak jak można to obserwować na ekranie telewizora.”¹ Po **trzecie**, dziecko, jako egocentryk, jest przekonane, że odpowiada za wszystko co się wokół niego dzieje, ale również wierzy, że może spowodować śmierć kogoś tylko dlatego, że źle o nim myślało, nie lubiło tej osoby. Dlatego podejmowanie tego trudnego tematu w nadarzających się sytuacjach pozwoli naszym dzieciom stopniowo osiągnąć właściwe, dojrzałe rozumienie śmierci.

Taką okazją może być śmierć ukochanego zwierzątka. Należy wytłumaczyć dziecku, co się stało, wyjaśnić, czym jest śmierć i pozwolić dziecku przeżyć „żałobę” po zwierzęciu. Badacze są zgodni, że najważniejsza w rozmowie o śmierci z dziećmi jest szczerość, tłumaczenie w sposób jasny i zrozumiały.

By pomóc dziecku w żałobie:

- ☞ Najważniejsze jest mówienie prawdy.
- ☞ Pomoc bliskich osób dorosłych w zrekonstruowaniu wspomnień związanych ze zmarłym.
- ☞ Rozmowa z dzieckiem o zmarłej osobie.
- ☞ Pomoc dziecku w wydobyciu emocji.
- ☞ Dziecko w żałobie potrzebuje pomocy od możliwie jak największej liczby osób dorosłych (rodzice, dziadkowie, nauczyciele itp.).

W artykule pani Agnieszka Woda podaje literaturę dla dzieci, która porusza temat śmierci, pomocną w zrozumieniu tego trudnego zjawiska. Podaję za nią:

- 📖 „Żegnaj, Panie Muffinie!”, Ulf Nilsson
- 📖 „Jesień liścia Jasia”, Leo Buscaglia
- 📖 „Gęś, śmierć i tulipan”, Wolf Erlbruch
- 📖 „Dziewczynka i drzewo kawek”, Ritta Jalonen
- 📖 „Czy tata płacze?”, Hilde Ringen-Kommedal
- 📖 „Esben i duch dziadka”, Kim Fupz Aakeson
- 📖 „Basia i kolega z Haiti”, Zofia Stanecka.

Zbliża się polskie Święto Zmarłych, które w piękny sposób czci pamięć osób, które odeszły do wieczności. Święto to może stać się przyczyną do rozmowy lub zapoznania z podaną literaturą. Polecam.

BEZPIECZEŃSTWO PRZED WSZYSTKIM

Ciąg dalszy ze str. 4

6. Zagrożenia ze strony dorosłych.

7. Niebezpieczeństwo kradzieży, konieczność pilnowania swoich rzeczy i chronienia domowego dobytku.

Nauczyciel w czasie zajęć wychowawczo – dydaktycznych powinien poprzez stosowanie różnych metod i form pracy stwarzać dzieciom okazję do utrwalania treści związanych z bezpieczeństwem zarówno na terenie przedszkola jak i poza nim. Dzięki pogadankom, pokazom, scenkom sytuacyjnym czy też przykładom z życia ma możliwość uświadomienia dzieciom groźących im niebezpieczeństw, zapoznania ich ze sposobami unikania zagrożeń, a przede wszystkim z umiejętnością radzenia sobie w niebezpiecznych sytuacjach. Właściwa ich realizacja powinna umożliwić wytworzenie się określonych kompetencji u dzieci, ułatwiając im funkcjonowanie w życiu oraz dbałość o zdrowie i bezpieczeństwo nie tylko swoje ale też innych.

Wiadomości i umiejętności jakie powinien posiadać przedszkolak:

- 📍 orientować się w bezpiecznym poruszaniu się po drogach w miejscowości, w której mieszka;
- 📍 rozumieć zagrożenia płynące ze świata roślin i zwierząt;
- 📍 mieć rozeznanie, gdzie można się bezpiecznie bawić, a gdzie nie;
- 📍 mieć ograniczone zaufanie do dorosłych, szczególnie obcych;
- 📍 umieć opowiedzieć dorosłym, którzy się nim zajmują, o każdym zagrożeniu, które go spotkało;
- 📍 pilnować swoich rzeczy i nie narażać ich na zgubienie i kradzież;
- 📍 znać swoje obowiązki domowe, zwłaszcza w zakresie dbałości o dobytek, bez narażania domu na kradzież i zniszczenia.

Pamiętajmy, że wszelkie działania w przedszkolu mają służyć jednemu celowi - zapewnieniu i poprawieniu bezpieczeństwa dziecka.

Dzieci wyposażone w wiedzę na temat bezpieczeństwa i zdrowia będą potrafiły przewidywać i unikać zagrożeń, jakie niesie codzienne życie.

Opracowała: M. Pieńkowska

MALI PODRÓŻNICY

Nasze dzieci zwiedzały ostatnio ciekawe miejsca w Siedlcach. Z racji Dnia Papieskiego były w Muzeum Jana Pawła II i pod pomnikiem Papieża, gdzie zostawiły znicze, kwiaty i chorągiewki z napisem „Pamiętamy Miejskie Przedszkole nr 15”. Dobrze wspominają „Rajd Rowelowy”, z którego fotografie zamieszczamy na str. 4 i 5.

RADY DLA RODZICÓW

dotyczących bezpiecznego korzystania z Internetu przez dzieci.

1. Odkrywaj Internet razem z dzieckiem. Bądź pierwszą osobą, która zapozna dziecko z Internetem. Odkrywajcie wspólnie jego zasoby. Spróbujcie znaleźć strony, które mogą zainteresować Wasze pociechy, a następnie zróbcie listę przyjaznych im stron. Jeśli Wasze dziecko sprawniej niż Wy porusza się po Sieci, nie zrażajcie się – poproście, by było Waszym przewodnikiem po wirtualnym świecie.

2. Naucz dziecko podstawowych zasad bezpieczeństwa w Internecie. Uczul dziecko na niebezpieczeństwa związane z nawiązywaniem nowych znajomości w Internecie. Podkreśl, że nie można ufać osobom poznanym w Sieci, ani też wierzyć we wszystko co o sobie mówią. Ostrzeż dziecko przed ludźmi, którzy mogą chcieć zrobić im krzywdę. Rozmawiaj z dzieckiem o zagrożeniach czyhających w Internecie i sposobach ich unikania.

3. Rozmawiaj z dziećmi o ryzyku umawiania się na spotkania z osobami poznanymi w Sieci. Dorosli powinni zrozumieć, że dzięki Internetowi dzieci mogą nawiązywać przyjaźnie. Jednakże spotkanie się z nieznanymi poznanymi w Sieci może okazać się bardzo niebezpieczne. Dzieci muszą mieć świadomość, że mogą spotykać się z nieznanymi wyłącznie po uzyskanej zgodzie rodziców i zawsze w towarzystwie dorosłych lub przyjaciół.

4. Naucz swoje dziecko ostrożności przy podawaniu swoich prywatnych danych. Dostęp do wielu stron internetowych przeznaczonych dla

najmłodszych wymaga podania prywatnych danych. Ważne jest, aby dziecko wiedziało, że podając takie informacje, zawsze musi zapytać o zgodę swoich rodziców. Dziecko powinno zdawać sobie sprawę z niebezpieczeństw, jakie może przynieść podanie swoich danych osobowych. Ustal z nim, żeby nigdy nie podawało przypadkowym osobom swojego imienia, nazwiska, adresu i numeru telefonu.

5. Naucz dziecko krytycznego podejścia do informacji przeczytanych w Sieci. Wiele dzieci używa Internetu w celu rozwinięcia swoich zainteresowań i rozszerzenia wiedzy potrzebnej w szkole. Mali internauci powinni być jednak świadomi, że nie wszystkie znalezione w Sieci informacje są wiarygodne. Naucz dziecko, że trzeba weryfikować znalezione w Internecie treści, korzystając z innych dostępnych źródeł (encyklopedie, książki, słowniki).

6. Bądź wyrozumiały dla swojego dziecka. Często zdarza się, że dzieci przypadkowo znajdują się na stronach adresowanych do dorosłych. Bywa, że w obawie przed karą, boją się do tego przyznać. Ważne jest, żeby dziecko Ci ufało i mówiło o tego typu sytuacjach; by wiedziało, że zawsze kiedy poczuje się niezręcznie, coś je zawstydzi lub przestraszy, może się do Ciebie zwrócić.

7. Zgłaszaj nielegalne i szkodliwe treści. Wszyscy musimy wziąć odpowiedzialność za niewłaściwe czy nielegalne treści w Internecie. Nasze działania w tym względzie pomogą likwidować np. zjawisko pomografilii dziecięcej szerzące się przy użyciu stron internetowych, chatów, e-maila itp. Nielegalne treści można zgłaszać na policję lub do współpracującego z nią punktu kontaktowego ds. zwalczania nielegalnych treści w Internecie – Hotline'u (www.dyzurnet.pl). Hotline kooperuje również z operatorami telekomunikacyjnymi i serwisami internetowymi w celu doprowadzenia do usunięcia nielegalnych materiałów z Sieci.

8. Zapoznaj dziecko z NETYKIETĄ - Kodeksem Dobrego Zachowania w Internecie. Przypomnij dzieciom o zasadach dobrego wychowania.

Str. 3

Ciąg dalszy na str. 4

Str. 4

RADY DLA RODZICÓW dot. internetu

Ciąg dalszy ze str. 3

W każdej dziedzinie naszego życia, podobnie więc w Internecie obowiązują takie reguły: powinno się być miłym, używać odpowiedniego słownictwa itp. (zasady Netykiety znajdziesz na stronie www.sieciaki.pl) Twoje dzieci powinny je poznać (nie wolno czytać nie swoich e-maili, kopiować zastrzeżonych materiałów, itp.).

9. Poznaj sposoby korzystania z Internetu przez Twoje dziecko. Przyjrzyj się, jak Twoje dziecko korzysta z Internetu, jakie strony lubi oglądać i jak zachowuje się w Sieci. Staraj się poznać znajomych, z którymi dziecko koresponduje za pośrednictwem Internetu. Ustalcie zasady korzystania z Sieci oraz sposoby postępowania w razie nietypowych sytuacji.

10. Pamiętaj, że pozytywne strony Internetu przeważają nad jego negatywnymi stronami. Internet jest doskonałym źródłem wiedzy, jak również dostarczycielem rozrywki. Pozwól swojemu dziecku w świadomy i bezpieczny sposób w pełni korzystać z oferowanego przez Sieć bogactwa.

źródło: www.dzieckowsieci.pl

BEZPIECZEŃSTWO PRZED WSZYSTKIM

Głównym, nie podlegającym dyskusji zadaniem dorosłych jest zapewnienie dzieciom bezpieczeństwa. Dzieci mają bowiem małe doświad-

czenie życiowe, niewielki zasób wypróbowanych technik radzenia sobie z różnymi problemami, niejednokrotnie są nieświadome zagrożeń swojego zdrowia czy też życia. Dlatego już od najmłodszych lat uczymy dzieci bezpiecznych zachowań w różnych sytuacjach życiowych.

Przedszkole już od pierwszych chwil pobytu dziecka w placówce wyposaża je w niezbędną wiedzę, w nawyki unikania, zapobiegania i pokonywania niebezpieczeństw.

Najlepszymi sprzymierzeńcami w osiągnięciu zamierzonego celu są przede wszystkim zasady i normy wpajane dzieciom każdego dnia i konsekwentnie przestrzegane zarówno przez pracowników przedszkola jak i poszczególnych członków rodzin dzieci.

Edukacja w zakresie bezpieczeństwa powinna być procesem ciągłym, systematycznym i kompleksowym. Kształtować postawy i nawyki z zachowaniem określonych proporcji wiedzy i działania.

Działania profilaktyczne przedszkola to:

1. Przybliżenie dzieciom zagrożeń na które może być narażone.
2. Nauka odpowiedzialności za swoje czyny.
3. Nauka radzenia sobie w różnych sytuacjach.
4. Nauka podejmowania właściwych decyzji.

Mówić o bezpieczeństwie to nie znaczy straszyć. Pozostawiając dziecku możliwie dużo swobody, powinniśmy jak najwcześniej uświadamiać mu różne zagrożenia, które mogą wystąpić w jego najbliższym otoczeniu. Wdrażając go do przestrzegania zakazów i nakazów, jednocześnie przyzwyczajamy do „pewnych” ograniczeń jego wolności, która jest „nieograniczona” może przerodzić się w niebezpieczną dla dzieci samowolę.

Wychowanie dzieci w wieku przedszkolnym w zakresie dbałości o własne bezpieczeństwo koncentruje się wokół następujących treści:

1. Bezpieczne poruszanie się na drogach różnego typu.
2. Bezpieczeństwo podczas zabaw.
3. Groźne przedmioty i urządzenia.
4. Zagrożenia ze strony zwierząt.
5. Niebezpieczne rośliny.

Ciąg dalszy na str. 5